

at Tyren er et farligt Dyr. Jeg tror derfor ogsaa, man bør værge Allmenheden imod, at angribes af faadanne Dyr. Hvilket jo fler meget ofte og villig endnu oftere efter den Tidhed Lovforſlaget giver til at lade Kreaturer gaa paa Veien. Det forekommer mig derfor at det er med fuld Høie, at Folkethinget har ſat denne Beſtæmmelse ind i Loven, og jeg vil anbefale det høie Thing, at ſaſtholde den. Den ærede Ordfører nævnte, at man ved denne Beſtæmmelse maatte vilde gaa enkelte Forbrugere for nær, nemlig de, der bruge den løse Drift. Det er blevet mig ſagt, ligesom det ogsaa er antydet af den ærede Ordfører, at det rationelle Algerbrug er gaaet bort fra den løse Drift, og netop bruger at holde Dyrene bundne; det ſkulde alſaa netop være dem, der endnu holde paa det Gamle, ſom man ved denne Beſtæmmelse vilde gaa for nær. Det er ganſke viſt, at enhver Lovgivning, ſom medfører Indſkrænkninger, gaar ud over Nogle, men Spørgsmålet er, om man af Henſyn til faadanne enkelte Forbrugere ſkal undlade at træffe en Sikkerhedsforanſtaltning, ſom jeg veed, at der i lang Tid har været en meget ſtor Trang til, og hvis Undlædeſe vil bewirke, at der indtræffer mange flere Ulykkestilfælde, end der burde. Det ærede Lode kongevalgte Medlem ſagde ſaa fuldkommen rigtig, at vi her i § 11 have været ſaa overordenlig omhyggelige for de Privates Interesſer, og dette her er et Skridt i ſamme Retning; men jeg tror dog, at det vilde være nok ſaa heldigt, om man ogsaa ſaae paa det Almindeliges, paa det ſtore Publikums Interesſer. Med den Indſkrænkning, ſom jeg i mit Vandringsforſlag har foreſlaaet at gjøre, nemlig, at naar der er Heger imellem Veien og Marken, ſaa ſkal Tyren have Lov til at gaa der, tror jeg heller ikke, at Forbudet har ſaa Meget, at betydte for Driften; men Tingen ſkal afdiſputere mig, at det, at en Tyr gaar i Nærheden af en Bei eller kommer ud paa den, er en farlig Ting. Jeg for mit Bedkommende vedkjender mig, at være en ſtor Kujon, naar jeg møder en Tyr; jeg gaar da langt af Veien for den, thi det er almindeligt antaget, at Tyren er aldeles uberegnelig; den kan i et Dieblis være meget from, men i det næſte kan den mis-

handle et Menneſke; og har man en Gang ſet et ſaadant Syn, ſaa glemmer man det ikke ſad ſet. Lad os derfor, ſom ſagt, ikke endnu yderligere ſtjærme de private Interesſer ved denne nye Tilſøining til § 11. Jeg har netop interesſeret mig for denne Sag ligeſom dette Lovforſlags første Fremkomſt; jeg ſtod, om det høie Thing erindrer det, ved Sagens tidligere Behandling paa Indførelſen af en ſaadann Beſtæmmelse; men det ſandt ikke Gjenklang. Jeg maa imidlertid endnu bemærke, at jeg netop ſom Politimeſter ofte har ſølt Savnet af en Myndighed til at kunne træffe Beſtæmmelser i den Retning, og jeg har mødt Behveidſer i ſaa Henſeende. Jeg kan nævne et Exempel fra mit Hjem, hvor der i Nærheden af Rejſtaden er en Herregaard, hvis Marker ligge langs med Veien, der løber ud fra Byen. I den Tid, Kreaturerne gaa der, for Folk ikke gaa paa Veien, og man har da henvendt ſig til mig med Anmodning, om jeg ikke vilde forbyde Gieren, at lade Tyrene holde ſig paa Marken langs Veien, fordi Folk ikke turde gaa der, naar diſe Dyr befaandt ſig paa Marken der i Nærheden; men jeg har maattet ſvare dem, at jeg ikke kjendte nogen Myndighed for mig ſom Politimeſter til at forbyde det. Jeg har ganſke viſt af Forhandlingen af denne Sag, at det andet Thing ſet, at der af en Folkethingſmand er udtalt, at han kjendte en Politimeſter, ſom ypperlig turde forbyde det; jeg tør ikke gjøye det. Men i ethvert Fald tror jeg nok, at, naar vi efter den Forhandling, ſom her har ſindet Sted, ſlette Tyrene ud, ſaa vil det være ſlaaet faſt, at man ikke kan forbyde en Gier, at have diſe Dyr gaaende paa en Mark, der grændſer til Veien. Ganſke viſt vil man da ſige, at Tyren ikke altid kan betragtes ſom et uvant Dyr; jeg for mit Part ſynes, at man nok kunde betragte det ſom et ſaadant i alt Fald, er det et farligt Dyr; men da det kan være tydeligt, vil jeg derfor foreſlaa, at vi udtrykkelig lade Beſtæmmelsen blive ſtående. — Derſom det maatte være mig tilladt med det Samme at omtale de andre Vandringsforſlag, ſaa ſkal jeg benytte Leiligheden til at rette en Bemærkning til den ærede 4de Landsthingsmand for 10de Kreds (Schøler), ſom udtalte